

Číslo 2
2009 - 2010

Ročník 35

Jesenicek

RYBÁŘSKÝ KROUŽEK

Rybářský kroužek dětí a mládeže byl založen v roce 1970 jeho dlouholetým vedoucím panem Milanem Sunkovským. Od té doby umožňuje mladým lidem činnosti sportovní, vzdělávací i relaxační. A protože začíná již v září, zve do svých řad zájemce hned na začátku nového školního roku.

Je krásné, když si člověk dokáže najít ve svém volném čase chvílku pro sport zvaný rybolov. V říjnu se už brzy stmívá, a tak je škoda každé nevyužitě příležitosti pobýt u vody. Nejde o to jen chytat ryby, ale též poznávat stromy, rostliny a život v tůních a vodách. Prospěšnou činností je rovněž čištění břehů. Za nepříznivého počasí se pak scházíme v hezké klubovně jesenických rybářů.

Během zimních měsíců se členové kroužku věnují zejména teorii. Získávají znalosti o životě ryb a ostatních vodních živočichů, včetně takzvaného bentosu, což jsou organismy obývající břehy a dna vod.

Výuka žáků je zakončena zkouškou. Ta se provádí v souladu s Rybářským řádem na konci školního roku před komisí slouženou z členů organizace. V této souvislosti bych rád poděkoval pánům Hockovi, Maršálkovi, Radouchovi i všem ostatním za důstojné završení ročního snažení mladých rybářů, které proběhlo na Štikáči. Zde si děti vyzkoušely lovení i v noci, a přestože nám počasí moc nepřálo, výborná nálada nikomu nechyběla. Doufám, že si zajímavé zážitky budou pamatovat dlouho, tak jako já, když mi bylo deset let.

Těším se na nové mladé členy organizace jesenických rybářů!

Marin Peter, vedoucí rybářského kroužku

SVĚTOVOU SOUTĚŽ V PSANÍ DOPISŮ VYHRÁLA ČEŠKA

Nejlepší dopis na světě napsala v letošním roce 14letá Dominika Koflerová z Frýdku-Místku.

Zlatá medaile z mezinárodního klání tak nyní putuje do České republiky. Za 38 let konání této soutěže jsme se poprvé umístili na stupních vítězů.

Letošní ročník s tématem „Napiš někomu dopis a vysvětli mu, jak mohou dobré pracovní podmínky vést k lepšímu životu“ pořádala Světová poštovní unie spolu s Organizací Spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu /UNESCO/ ve spolupráci s Mezinárodní organizací práce. Do soutěže se zapojilo přes 60

zemí. V národních kolech pak dopisy psalo více než milion soutěžících dětí.

„Cenu si Dominika převezme na počátku listopadu ve švýcarské Ženevě, a to z rukou generálního ředitele Mezinárodního úřadu Světové poštovní unie Edouarda Dayana a generálního ředitele Mezinárodní organizace práce Juana Somavia,“ řekla mluvčí České pošty Marta Selicharová.

PSALA O FÉROVĚ ZAPLACENÉ ČOKOLÁDĚ

Žákyně 9. třídy Základní školy v Lískovci u Frýdku-Místku, Dominika Koflerová, která vyhrála první místo i v českém kole soutěže, adresovala dopis své sestře. Píše v něm o dárku, který dostala – o tabulce čokolády vyrobené v Zambii z rámci konceptu „Fair Trade“.

„Její výrobce za ní dostal „férově“ zaplacen, aby mohl uživit sebe i svou rodinu“, píše Dominika ve svém dopise a mimo jiné dodává: „Zaujalo mě a docela i potěšilo, že existují organizace, které se o tyto lidi starají, odkupují od nich výrobky a prodávají je nejen v Evropě, sice za vyšší cenu, ale zajišťují dělníkům, že za svou práci dostanou odpovídající mzdu.“

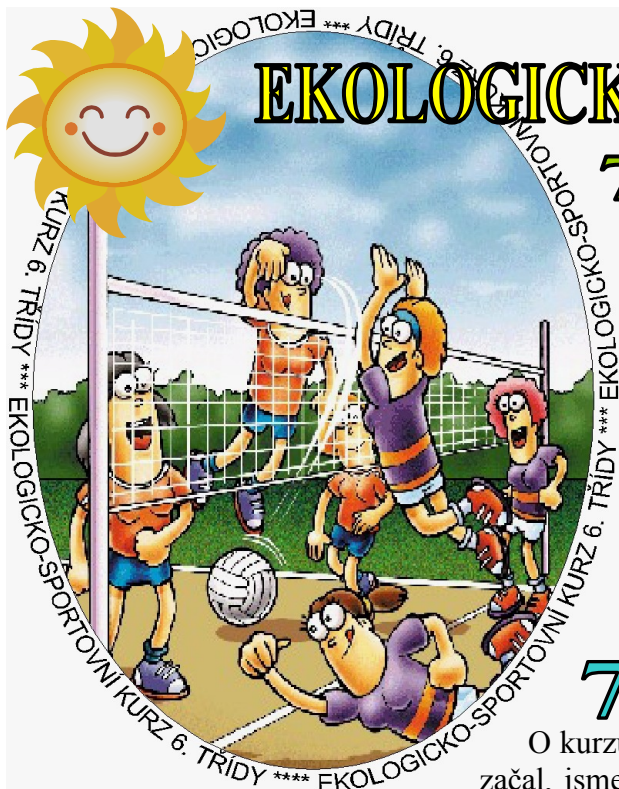
Česká pošta se pod patronátem Ministerstva průmyslu a obchodu ČR na organizaci české části akce podílí od roku 1995. Soutěž je určena mládeži do 15 let. Česká pošta zároveň pořádá i Národní soutěž pro mladší děti, a to do 12 let.

Výsledky národního kola soutěže Česká pošta vyhlásila 27. května 2009. Do české části soutěže se přihlásilo 243 dětí ze 133 základních škol a gymnázií, do soutěže pro mladší děti pak Pošta přijala 613 dopisů.

Zdroj:

http://www.denik.cz/z_domova/svetovou-soutez-v-psani-dopisu-vyhrala20090911.html

EKOLOGICKO - SPORTOVNÍ KURZ

7.-11. ZÁŘÍ 2009

Od pondělí 7.9. do pátku 11.9.2009 se naši novopečení šestáci zúčastnili tradičního ekologicko-sportovního kurzu, během něhož upevňovali dobré vztahy v třídním kolektivu a zcela spontánně využívali aktivní metody environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty (EVVO).

O kurzu, který pro nás, žáky šesté třídy ZŠ Jesenice, dnes začal, jsme už dříve slyšeli mnoho hezkého. Proto se na něj každý těšil. Dočkali jsme se hned na začátku druhého týdne nového školního roku.

Nejprve se naše třída rozdělila do dvou skupin – na cyklisty, kteří pod vedením pana učitele Knappa a paní učitelky Knappové vyjeli na kolech od školy v časovém předstihu, a na ostatní, kteří s paní učitelkou Valešovou a Zuzkou Chvojkovou cestovali nejprve vlakem do Rakovníka a odtud autobusem do Krakovce. Mezitím se naše zavazadla vezla v autech do Zvíkovce (díky panu Františku Maršálkovi), kde kurz bude probíhat.

Obě skupiny se setkaly v obci Krakovec, kde stojí hrad stejného jména. Při jeho prohlídce jsme se mohli na cokoliv zeptat a také jsme se dozvěděli spoustu zajímavostí; třeba to, že se mu říkalo Krakovecká Chalůpka nebo že se zde natáčel pohádkový muzikál *Ať žijí duchové!* Ve filmové pohádce *Princ a Večernice* byl pak Krakovec sídlem zlého čaroděje Mrakomora. Než jsme hrad opustili, pokoušeli se kluci ještě zvednout 200kilogramovou kouli, což se jim samozřejmě nepodařilo.

Kdo nebyl cyklista, pokračoval z Krakovce do Zvíkovce pěšky. Znamenalo to ujít 12 kilometrů a zdolat 23 brodů, pokud jsme dobře počítali. Ale zvládli jsme to v pohodě, a když nám „kolaři“ (jak jsme říkali skupině cyklistů) přišli naproti, věděli jsme, že náš domovský kemp U Varských je přímo před námi.

Jakmile jsme se ubytovali a vybalili si své věci, seznámili nás učitelé s pravidly bezpečnosti a chování během celého kurzu, jeho zaměřením a prostě vším, co nás tady na Zvíkovci čeká. Poté se všichni odebrali na večeři. V čase zbývajícím do večerky jsme si „vyráběli“ trička. Ta se pak dala schnout do chaty, v níž byla část třídy ubytovaná. Na nic dalšího už ale nezbyl čas. Vykonali jsme osobní hygienu a plni dojmů z prvního dne šli spát. Dobrou noc!

Napsali:

Monika Šantorová a Michal Žebrakovský

Úterý

8.9.

Ranní budíček nás vyhnal z postelí v 7³⁰. Sraz byl u břízy. Dali jsme si rozčivku s během přes most a část lesa. To nám pak snídaneš náramně chutnala!

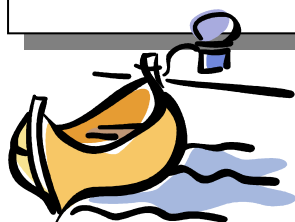
Vlastní dopolední program začal po úklidu pokojů. Jedna skupina se vydala podél říčky Javornice (někdy bývá označována jako *Javornický potok*) do bývalého tábora, aby se věnovala sportu. Hry přehazovaná a frisbee (házení a chytání plastového disku) řádně protáhly naše těla, jak se po svačině přesvědčila i druhá parta. Ta se předtím věnovala sběru listů dřevin a jejich určování. Výměna skupin a jejich činností následně pokračovala nejen odpoledne po obědě a poledním klidu, ale i v příštích dnech.

POSTŘEH

Jednou se stalo, že Eliška Blahová nechtěně rozbila vázičku. Jako správná žákyně VI. třídy se šla samozřejmě přiznat vedoucímu střediska panu Igoru Tjutčevovi. Ten Elišce rozbitou vázičku odpustil s tím, že mu za to složí nějakou hezkou básničku. A tady ji máme – Eliščinu básničku:

**Byla jedna básnička
a v ní krásná růžička.
Půl dne ani nebylo,
z vázičky nic nezbylo.**

**Kousek střepeů zůstalo,
mladá děvče plakalo.
Děvče se zamyslelo,
básničku vymyslelo.**

Největším lákadlem druhé části dne se však stala plavba na kanoích, pramicích a šlapadlech po řece Berounce. Panečku, to byla zábava! Případalo nám, že letní prázdniny ještě neskončily a nový školní rok teprve čeká na své zahájení.

To si ovšem nemysleli členové druhé skupiny, kteří vystoupali strmým „krpálem“ do lesa, aby zde vyhledali „své“ stromy, analyzovali zvuky lesa a určovali výtrusné organismy. Ale jak už bylo uvedeno, skupiny si svá zaměstnání posléze prohodily.

Večer se uplatnila naše tvořivost. Malovali jsme erby, které nám napříště poslouží jako jakési vizitky, a také si vyzkoušeli dendrologický testík. Víc už jsme toho ale nestihli. Přišel čas večerní hygieny, večerky a spánku.

Napsal: Zbyněk Fiala

9.9. Středa

9.9.

Říká se, že se ve středu láme týden. My jsme však lámali rekordy ve střelbě ze vzduchovky. A nejen ve střelbě! V dopoledních činnostech jsme se rovněž zaměřili na Morseovu abecedu a její znalost si prověřili v soutěži družstev.

Na tuto spíše dovednostní část navázala odpoledne část přírodovědná a sportovní. Přírodovědná spočívala v lovení a určování živočichů, a to v potoce, v řece, na louce a pod kameny. Samovi Pfejferovi se dokonce podařilo polapit tři skokany. Kromě nich jsme vylovili spoustu ploštěnek a larev chrostitů, což svědčí o čistotě vody zmiňovaného potůčku. Sportovní část pak spočívala v dalším nácviku plavby na kanoích, pramicích a šlapadlech.

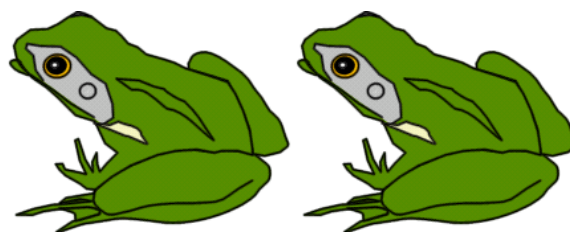

ZKOUMÁME ŽIVOT VE VODĚ,
JDE NÁM TO CELKEM
V POHODĚ.

Po večeri si celá třída vyslechla zajímavou a poučnou přednášku o myslivosti. Byla zaměřena na chráněnou krajinnou oblast Křivoklátsko, při jejímž okraji kemp U Varských leží. Hezká tečka za vydařeným dnem!

Napsala: Tereza Bekárková

Čtvrtek

10.9.

Čtvrtek a CELODENNÍ VÝLET – slovní spojení, které hovoří za vše. Cíl zůstal stejný jako v minulých ročnících kurzu, tedy proslulá SKRYJSKÁ JEZÍRKA, co se však změnilo, byl způsob dopravy. Podstatnou část cesty jsme totiž jeli autobusem.

První zastávku jsme učinili u Podmokelského mlýna, odkud jsme dále pokračovali již pěšky přes Přírodní rezervaci Skryjská jezírka do Skryjí. Celá tato oblast je známá jako naleziště zkamenělin mořských živočichů (stáří zhruba 600 milionů let), proslavené francouzským inženýrem Joachimem Barrandem.

Jeho jméno má v názvu i muzeum ve Skryjích, které jsme následně navštívili. Získali jsme zde řadu užitečných informací. Poté jsme došli ke skryjskému mostu a pokoušeli se najít nějaké zkameněliny trilobitů. Každý si nakonec nějaký kousek odnesl, ovšem nejlepší pořídil Matěj Rampas.

Další zastávkou na naší cestě autobusem byl Křivoklát, konkrétně Informační centrum Správy CHKO Křivoklátsko. Tady jsme si prohlédli

výstavu fotografií národních parků České republiky. Po naučné stezce Brdatka jsme se pak přesunuli do Zbečna, kde na nás opět čekal autobus.

Návratem do Zvíkovce náš celodenní výlet sice skončil, nikoliv však čtvrteční program. Únavu a pot jsme spláchli při koupání v řece Berounce a pak se odebrali na večeri. Každý se už těšil na večerní táborák, vtipné scénky i opékání buřtů. Když k tomu došlo, náramně jsme bavili. Čas ale běžel a všechno nasvědčovalo tomu, že se tím dnešní program vyčerpal. Tak jsme šli celkem ochotně spát. Jenže zanedlouho učitelé vyhlásili BOBŘÍKA ODVAHY! Byla to zkouška před zítřejším návratem domů, v níž nejvíce statečnosti prokázaly Lenka Fišerová a Veronika Kviderová, které jediné nešly ve skupině.

Napsali: Miloš Müller a Veronika Kviderová

Pátek

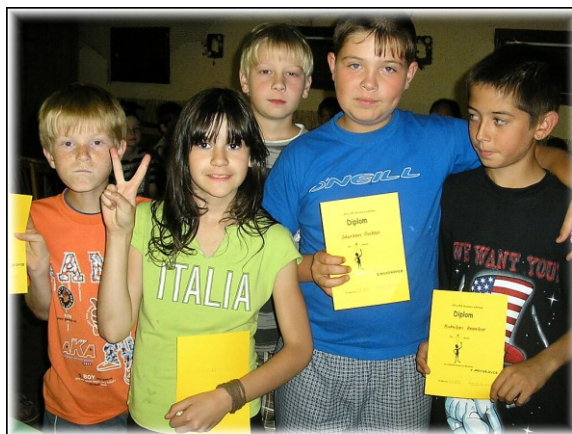
11.9.

Vstávali jsme v 7³⁰ a uvědomovali si, že už za pár hodin se náš kurz stane minulostí. Po snídani jsme si zabalili věci a uklidili pokoje, ale zbývající čas do oběda jsme ještě vyplnili pohybem. Skákali jsme do dálky a přes švihadlo, házeli granátem, přetahovali se lanem nebo hráli vybíjenou, prostě jsme plnili disciplíny sportovního víceboje. Jeho výsledky i výsledky všech ostatních soutěží a bodování úklidu se stihly vyhlásit ještě před obědem.

Po našem posledním jídle U Varských se vše připravilo k odjezdu. Naložila se zavazadla a skupina cyklistů vyjela na kolech směrem na Jesenici. Zbytek třídy se vydal pěšky na Zvíkovec spolu s paní učitelkou Valešovou a Zuzkou Chvojkovou, aby zde počkal na příjezd autobusu. Po přestoupení v Kostelíku dorazila skupina do Rakovníka, odkud ji vlak dopravil do Jesenice. U školy už mezitím čekali rodiče. Zhruba po deseti minutách dorazila ke škole i skupina cyklistů. Vzali jsme si svá zavazadla a rozloučili se s pocitem skvěle prožitého kurzu.

Napsali:

Jirka Čech, Michal Kabela a Lenka Fišerová
/Příspěvky žáků byly slohově upraveny/

PODĚKOVÁNÍ

Závěrem chci poděkovat všem zúčastněným. Počasí nám, ostatně jako vždy, přálo a vše probíhalo v přátelské atmosféře. Vyskytl-li se nějaký problém, byl rychle vyřešen. Děti byly poměrně ukázněné a do všech aktivit se se zájmem zapojovaly.

Poděkování rovněž patří Michalu Pechovi za zapůjčení plaveckých vest, IC LČR v Křivoklátě za skvělou přednášku a Radce a Igorovi Tjutčevovým za jako vždy perfektní servis, nepřekonatelnou „kuchyň a nikdy neutuchající ochotu.

Letos se kurzu z 23 dětí 6. třídy zúčastnilo 21, z toho 11 „kolařů“- což je za poslední 4 roky nejvíce. „Kolaři“ ujeli celkem 68 km.

Vlastimila Knappová - vedoucí kurzu

16. ZÁŘÍ – MEZINÁRODNÍ DEN OCHRANY OZONOVÉ VRSTVY

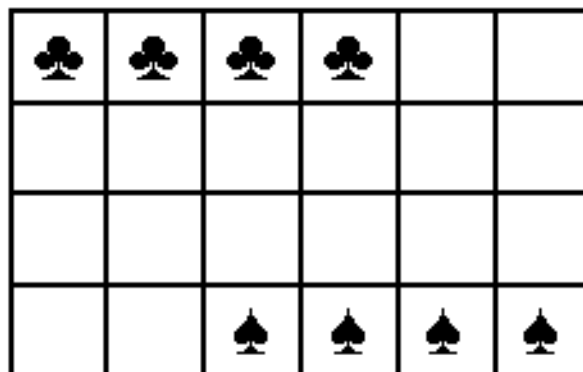
Ve výšce 14 – 60 kilometrů nad zemským povrchem se nalézá neúčinnější zbraň lidstva proti smrtícímu útoku z vesmíru. Jde o ozonovou vrstvu. Je pro nás tak důležitá, že má dokonce i svůj vlastní svátek.

Dne 16. září 1987 byla přijata významná mezinárodní smlouva v oblasti ochrany životního prostředí a zdraví obyvatel - **Montrealský protokol o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu Země.** Datum 16. 9. si proto každoročně připomínáme jako MEZINÁRODNÍ DEN OCHRANY OZONOVÉ VRSTVY.

Ozon je relativně nestabilní molekula tvořená třemi atomy kyslíku. Přestože se v atmosféře vyskytuje ve velmi malém množství, má zásadní význam pro živé organismy. Pohlcuje totiž podstatnou část slunečního ultrafialového (UV) záření, které při vyšší intenzitě může nepříznivě ovlivnit strukturu DNA a tím zvýšit náchylnost organismů k infekčním chorobám. Agresivní ultrafialové záření typu B zapříčiňuje rakovinové onemocnění kůže, podílí se na poklesu biologické rozmanitosti a na změně klimatu. Kdyby se přitom všechn ozon obsažený v ovzduší co nejvíce zkoncentroval, vytvořil by vrstvičku o tloušťce pouhé tři milimetry. Ačkoliv se to může zdát neuvěřitelné, právě na těchto třech milimetrech závisí náš život na Zemi.

ČTENÁŘSKÁ SOUPEŤEŽ JESENÍČKU

ŘEŠENÍ HÁDANEK Z ČÍSLA 1/2009-2010:

1.- ZLODĚJ KABELEK

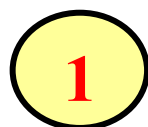
Délka berlí bývá úměrná postavě uživatele.

Pozornost policistů proto upoutal muž s berlemi, které neodpovídaly jeho vzrůstu.

2.- DOPLŇOVAČKA

„Nepřítel před branami“.

POZEMEK SE STROMY

Na obrázku je znázorněn pozemek a na něm **osm stromů** dvou druhů. Dokážete tento pozemek rozdělit na čtyři stejně velké díly tak, aby v každém byly dva druhy stromů?

OSMISMĚRKA

Pták, jehož pojmenování je tajenkou dnešní osmisměrky, má charakteristickou červenou náprsenku a dosahuje velikosti vrabce. Žije v lesích i zahradách. Hnízdí skrytě v různých polodutinách a živí se hmyzem, pavouky, červy a bobulemi.

P	Ř	Í	R	O	D	A	Č	Š	A	B	L	O	N	A	F	H	S
F	A	O	T	E	A	V	A	T	S	E	S	R	V	O	C	O	T
M	A	R	H	B	L	A	H	O	B	Y	T	T	R	O	P	X	E
K	O	R	K	C	A	O	E	H	C	I	N	M	B	K	S	I	H
P	I	N	M	E	T	T	R	N	N	K	U	A	A	A	M	Z	F
L	E	N	T	A	T	O	S	T	E	L	L	B	K	O	Ý	A	I
A	I	L	A	É	C	A	U	I	A	S	A	R	T	E	Š	J	G
S	U	L	K	H	R	I	P	C	L	P	I	A	Í	I	L	A	U
T	C	U	I	Ú	C	K	E	D	N	K	N	M	S	V	E	T	R
I	L	J	Á	E	R	E	Y	Á	O	A	Y	T	E	Č	N	E	K
K	Í	N	V	Á	R	P	M	Ř	E	P	A	C	D	D	Í	C	A

SLOVA K VYŠKRTÁNÍ: ANATOMIE, BLAHOBYT, CYKLISTA, ČETY, DEMISE, DESÍTKA, EXPORT, FARMACIE, FAŠISTA, FIGURKA, FORMULACE, INTUICE, KLUK, KLUS, LILIE, LUJ, MECHANIK, MNICH, MONTÉRKY, PARKETA, PATRO, PLASTIK, PODPATEK, PORTO, PRÁVNÍK, PRŮKLEP, PŘÍRODA, ŘÁD, ŘEPA, SESTAVA, SLABOCH, SMÝŠLENÍ, SOPKA, STEH, SVETR, ŠABLONA, TCHOŘ, TRASA, ZAJATEC.

3 KVÍZ - SLAVNÉ FILMOVÉ HLÁŠKY

Co slovo, to perla. Někdy jsou hlavy scénáristů tak šikovné, že dají dohromady hlášku, na kterou člověk nezapomene. Vybavíte si, z jakých filmů jsou ty následující?

1.- Vy nás ale zásobujete, pane Karfík.

- a) Čtyři vraždy stačí, drahoušku.
- b) Jáchyme, hod' ho do stroje.
- c) Pane, vy jste vdova.

2.- To by mě zajímalo, kde udělali soudruzi z NDR chybu?

- a) Kolja.
- b) Pelíšky.
- c) Šakalí léta.

3.- Zavřete oči, odcházím...

- a) Katakomby.
- b) Eva tropí hlouposti.
- c) Kristián.

4.- To neděláš dobře, Jaromíre, že strkáš ty vypálený sirky zpátky do krabičky.

- a) Vesničko má středisková.
- b) Chalupáři.
- c) Svatba jako řemen.

5.- Stěrače stírají, ostříkovače stříkají...

- a) Slavnosti sněženek.
- b) Samotáři.
- c) Vrchní, prchni.

6.- Maminka mi ještě před koupáním sundává bačkůrky.

- a) S tebou mě baví svět.
- b) Páni kluci.
- c) Nefňukej, Veverko.

NAJDI PĚT ROZDÍLŮ

5

SLOVNÍ ÚLOHA

© Jarda, Tomáš, Pavlík a Bohoušek obsadili v šermířském turnaji první čtyři místa. Sečteme-li pořadí Jardy, Tomáše a Bohouška, obdržíme číslo

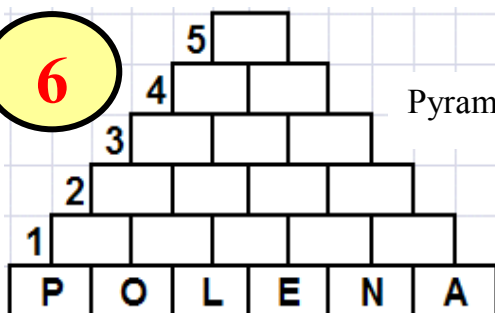
ŠEST. Stejný výsledek získáme i sečtením pořadí Tomáše a Pavlíka.

Který z chlapců se umístil na 1. místě, jestliže víme, že Tomáš byl lepší než Jarda?

PYRAMIDA SLOV

Do každého řádku vyššího patra pyramidy napiš slovo, které je složeno ze stejných písmen jako slovo pod ním, má však o jedno písmeno méně.

6

Pyramidu slov ti pomůže vyplnit nápověda:

- 1/ Potřeba pro miminka,
- 2/ Východosibiřský veletok.
- 3/ Textilní plodina.
- 4/ Název hlásky N.
- 5/ Chemická značka dusíku.

**SOUTĚŽNÍ KUPON
JESENÍČKU**

JMÉNO	
TŘÍDA	

**"Probud'te se, pane!" volá sestra v nemocnici a třese spícím pacientem.
"Co se děje? Stalo se něco?" ptá se vyděšený pacient.
"Nic. Jen jsem vám zapomněla dát prášek na spaní."**

V KNIHKUPECTVÍ:

„Prosím vás, chtěl bych nějaký detektivní román, který by mě až do úplného konce udržoval v napětí. Máte takový?“

„Samozřejmě, doporučuji tenhle. Tam se až na poslední stránce dozvíte, že vrahem je zahradník.“

Hroch v ZOO povídá:

„Zvířátka, byla jste hodná, proto pojedeme na výlet.“

Žába po něm opakuje: „Kva, kva, zvířátka, byla jste hodná, proto pojedeme na výlet.“

Hroch ji okřikne: „Hele, žábo, nezlob!“ Pak pokračuje: „Sraz bude v sobotu v osm hodin u pavilonu opic.“

A žába zase: „Kva, kva, zvířátka, sraz bude v sobotu v osm hodin u pavilonu opic.“

Hroch se rozzlobí: „Ovšem ta zelená přišera nikam nepojede!“

A žába na to: „Chudák krokodýl, on se tak těšil...“

Ocitne se špion v irské vesničce, kde má najít spojku jménem Flynn. Poznávací heslo je „Zdá se, že bude pršet“. První, koho potká, je zdejší farmář. A tak se ho ptá: „Prosím vás, kde tady najdu pana Flynna?“

„A kterého hledáte?“ zajímá se farmář. „Žije jich tu hned několik, například doktor Flynn, soudce Flynn, hrobník Flynn, lékárník Flynn, pošťák Flynn, ... veterinář Flynn a dokonce i já se jmenuji Flynn.“

Zmatený špion si vzpomene na heslo: „Zdá se, že bude pršet.“

„Ach tak, vy hledáte špiona Flynna, No tak to je ten třetí dům zprava...“ /Podle RDV/

**DRAHÁ, KONEČNĚ UŽ NEMUSÍME
POČÍTAT KAŽDOU KORUNU.**

**A JAK JSI TO
DOKÁZAL?**

**SNADNO,
JSME ÚPLNĚ NA
MIZINĚ!**

☺ ☺ **Ptá se lékař pacienta: „Proč jste utekl z operačního stolu?“**

„Protože sestřička říkala, že operace slepého střeva je banální záležitost a není třeba se ničeho bát.“

„Ale to je pravda.“

„No jo, jenže ona to říkala chirurgovi!“

„Mami,“ hlaholí Pepíček, „dneska mi paní učitelka řekla ›Ty jsi pilný žák!‹“

„Tak to mám z tebe radost, Pepíčku,“ chválí ho maminka. „A řekla ti paní učitelka ještě něco?“

„Ano, abych tu větu přeložil do angličtiny.“